

Amb només vint-i-dos anys, la Vanessa Salamanca ja és empresària, concretament copropietària, a la impremta que porta les seves inicials i que té seus a Badalona, Montgat i Girona. És clar que el pare de la nostra protagonista, en Joan, ja va començar a fer tasques d'impressió quan només en tenia tretze, d'anys, i ara en fa quinze que va inaugurar l'empresa que avui comparteix amb la seva filla i que li ha donat tan bons resultats.

Així les coses, s'entén que la nostra protagonista en aquestes dues pàgines, que es va posar a treballar al costat del seu pare, mestre impressor, el 1996, afirmi, per començar, que s'ha criat **"entre tintes i paper"**, i que nosaltres afegim que la Vanessa, per tant, coneix aquest món gairebé des que va començar a fer les seves primeres passes: **"El pare sempre em deia: 'Vigila, que et tallaràs amb la guillotina!'"** D'aquesta manera, recorda que quan anava a l'escola era l'empresa del pare que s'encarregava d'imprimir tot el material necessari per a les classes, i que això l'omplia de satisfacció: **"M'enorgullia pensar que la llibreta on estava escrivint l'havia feta el meu pare."**

Malgrat tot, la Vanessa confessa que la feina a la impremta no l'entusiasma - **"m'adonava que arribava molt tard a la nit i marxava molt d'hora de matí"** -, però també que al cap d'uns anys va prendre consciència de la importància del que feia aquell pare tan ocupat, i que llavors va començar a enamorar-se d'aquella tasca: **"És una feina que reuneix una mica de tot: cultura, tracte amb gent molt variada..."**

La prova que el món de la impremta l'ha arribat a entusiasmar és, sens dubte, que el seu pare hagi tingut prou confiança en ella, l'hagi fet entrar a treballar amb ell i hagi decidit passar-li, en un futur, les regnes del negoci. És clar que no ha estat només la influència del seu pare, que ha donat prou coratge a la Vanessa per acceptar aquest repte, sinó també la seva mare, l'Aurora, que ha tingut molt a veure en aquesta decisió: **"Ella sempre m'ha empès perquè ajudés el pare, perquè sóc l'única filla."**

Això no vol dir, però, que la Vanessa no hagi pres la seva decisió per gust, com ja hem comentat en el paràgraf anterior, i ho demostra quan ens explica que encara que la millor preparació amb què ha comptat, per ocupar el lloc que ara ocupa a l'empresa, hagi estat allò que va començar a veure amb ulls de nena, també s'ha format en altres vessants: **"He fet tres anys de relacions públiques i m'estic plantejant d'estudiar psicologia laboral."**

Jove com és, la nostra interlocutora ens expressa amb tota sinceritat també les seves pors per a quan, el dia de demà, estigui ella sola al capdavant de la impremta: **"Em preocupa com poder arribar a la gent per fer-los saber que la nostra empresa treballa bé."** En qualsevol cas, i amb els seus estudis de relacions públiques, aquesta jove no ho té difícil per tractar amb els clients, fer comandes i pressupostos, no en va aquesta és la part que més li agrada del negoci. La Vanessa, tanmateix, entén que encara té molt per aprendre: **"Em cal dominar el procés per imprimir un llibre, i que el client s'adoni que tinc aquest domini."** I aquest domini inclou la capacitat de crítica, que ella, com a propietària de l'empresa, sigui capaç de jutjar quan una feina

està ben feta o no. Allò que la nostra protagonista té molt clar, però, és que vol que els treballadors la vegin sempre **"com una més del grup"**. Quant a això, l'empresària també es refereix a les diferències entre sexes en el món laboral, i en aquest sentit opina que **"ara ja estem a les acaballes del segle vint i a la dona no se la considera com abans. Tot i així, encara li costa obrir-se camí, sigui l'empresa que sigui."** Així, tot i que les coses ja no siguin com fa uns anys, la Vanessa admet que ha sentit més d'una vegada, a la feina, com algun home intentava **"coquetejar"** amb ella.

L'evolució de la societat, d'altra banda, no afecta únicament el rol de la dona, sinó també la forma de treballar, i aquesta catalana, per la seva joventut, pertany a la que molts anomenen l'era informàtica. A l'empresa familiar ja han introduït algunes de les tècniques d'impressió que demanen l'ús de l'ordinador, però també continuen fent molts treballs a l'estil de **"la impremta antiga; és important conservar en part la forma tradicional de treballar."**

Val a dir ara que la Vanessa té grans esperances posades en el futur del negoci familiar, i que pica molt alt: **"M'agradaria que l'empresa creixés tant que fos coneguda en tot el món per la seva qualitat."** Aquest romanticisme que impregna les paraules de la nostra interlocutora, tanmateix, no resta eficiència al treball que vint-i-cinc persones porten a terme a la seva impremta: **"Nosaltres ho fem tot, des de fotocomposició a impressió."** En altres paraules, llibre que els porten per fer, llibre que surt perfectament acabat.

Cal assenyalar també que aquell que es pensi que les màquines ho fan tot està molt equivocant; la mà i l'ull humà tenen molt a veure i molt a fer, en el camp de la nostra protagonista, de la mateixa manera que la cohesió existent entre la Vanessa i el seu pare a l'hora de treballar, malgrat les inevitables disputes que acostumen a esdevenir entre els propietaris d'una empresa familiar, també hi té molt a dir, en el cas d'aquesta impremta.

L'empresària, finalment, assegura que és molt conscient de la responsabilitat que suposa representar aquest paper, i fins i tot reconeix que li fa una mica de respecte, no en va el seu pare li ha posat el llistó molt alt: **"Sé que em jugaré el patrimoni familiar, i per res del món no m'agradaria que se n'anés en orris."** Malgrat tot, es mostra valenta: **"Penso lluitar i invertir les hores que calgui per aguantar el que ha costat l'esforç de tota una vida d'una família, i portar l'empresa encara més amunt."**

La nostra protagonista també concedeix molta importància a les seves obligacions envers els treballadors: **"Cal tenir en compte que estàs alimentant moltes famílies; hi ha el patrimoni familiar dels Salamanca però també el de cadascun dels treballadors, que és la feina que jo els dono."** Humana i noble se'ns mostra aquesta jove, qualitats bàsiques per estar al capdavant de qualsevol projecte, també d'una empresa, i amb aquests atributs estem segurs que la Vanessa reeixirà al capdavant del negoci familiar.

Vanessa Salamanca - Badalona (el Barcelonès)